

σιδαίμονίας, εικάζει ὅτι εἶνε τοῦ Καταρτζῆ. „Ἐστὶ δὲ εἰπεῖν πιθανῶς, λέγει, ὅτι τὸ συγγραμμάτιον ἐστὶ πόνος τοῦ ἤδη μακαρίτου Δημητρίου Καταρτζῆ, ἀνδρὸς τὰ τε ἄλλα μεγαλοφυοῦς καὶ τὰ θεϊὰ τε καὶ θύραθεν μαθήματα ἐκπεπαιδευμένου“ (αὐτόθ. σελ. ιβ'). Ὁ Καταρτζῆς συνέγραψε καὶ Γραμματικὴν ἣτις ἔμεινεν ἀνέκδοτος. Τὸ αὐτόγραφον τοῦ πονήματος τούτου τοῦ Καταρτζῆ ἐσώζετο παρὰ τῷ Ἰακωβάκῃ Ρίζῳ Νερουλιῷ.

σελ. 613. Δωροθέος ὁ Βουλευσμᾶς ἦτον Ἱεροκλήρου τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας. Περὶ τούτου λέγει ἀνώνυμὸς τις ἱστοριογράφος τῶν Ἀθηνῶν τὰ ἐξῆς. „Δωροθέως Ἱθακήσιος, ἱεροδιδάσκαλος καὶ ἱεροκλήρου, ἀφίκετο εἰς τὰς Ἀθήνας τῇ 29 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1776, ἔβαλε πέντε διδασκὰς ἐπ' ἐκκλησίας λίαν ἐκτεταμένας ἐπ' ἀκροάσει ὄλων τῶν χριστιανῶν. Μετὰ ἔνδεκα ἡμέρας ἀνεχώρησεν· ἐπανῆλθε δὲ τῇ 20 Μαΐου τοῦ ἔτους 1777. (Βλ. Σταματιάδου Οἱ Καταλάνοι ἐν τῇ Ἀνατολῇ σελ. 294). Ὁ Βουλευσμᾶς ἐπεδιώρθωσε καὶ τὴν ὑπὸ Μανουὴλ Μάνου συνταχθεῖσαν ἀκολουθίαν τῶν ἀγίων Μανουὴλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαὴλ, καὶ ἐν Λειψία τὸ δεῦτερον τῷ 1815 ἐκδοθεῖσαν, ἧς καὶ ἐπιστολὴ τοῦ Βουλευσμᾶ πρὸς τὸν Μάνον προτάσσεται. Ὁ Βουλευσμᾶς ἐτελεύτησεν ἐν ἔτει 1817. Σώζονται Ἀνταποκρίσεις Δωροθέου Βουλευσμᾶ πρὸς τὴν Χριστοφόρου Ἀπολογίαν.

σελ. 613. Ἰωάννης ὁ ἐκ τῆς Αἰνδου, πόλεως τῆς νήσου Ῥόδου, ἱεροκλήρου ὦν πρότερον ἐχειροτονήθη ἀρχιεπίσκοπος Μύρων τῆς Λυκίας ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Προκοπίου περὶ τὸ ἔτος 1786. Ἐξωρίσθη ἐκ τῆς ἐπισκοπῆς του ὑπὸ τοῦ διαδεξαμένου τὸν Προκοπίον Πατριάρχου Νεοφύτου, ἄγνωστον διὰ τίνος αἰτίας, εἰς τὴν ἐν τῷ Ἄθωνι μονὴν τῶν Ἰβήρων, ἐν ἣ τρία ἔτη διέμεινεν· ἐκεῖ ἠρμήνευσε τὸν μέγαν Κανόνα καὶ τὴν Ἀποκάλυψιν τοῦ Ἰωάννου· ἐκ τῆς ἐξορίας ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἐπισκοπὴν του. Ἀλλὰ καὶ πάλιν μετὰ τινὰ ἔτη ἐξωρίσθη εἰς Μονὴν τινὰ οὐ μακρὰν τοῦ Βουκουρεστίου ἐν ἣ καὶ ἐτελεύτησε τὸν Ἀπρίλιον τοῦ